

Sygnatura akt V GC 303/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 31-10-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jaskólski

Protokolant: st. sekr. sąd. Julia Szadek

po rozpoznaniu w dniu 18-10-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Ł. (1)

przeciwko T. W. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 000zł (dwa tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 lipca 2014r., do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 647zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Krzysztof Jaskólski

Sygn. akt.VGC303/15

UZASADNIENIE

Powód A. Ł. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego T. W. (1) ,kwoty 2 000zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wywodził, że zakupił od pozwanego samochód marki R. (...), w stanie uszkodzonym. Pozwany zobowiązał się do przesłania powodowi dokumentów pojazdu, niezbędnych do jego zarejestrowania , terminie 7 dni. Pozwany nie przedłożył tych dokumentów, mimo wezwania ,co skutkowało odstąpieniem powoda od umowy i zażądaniem zwrotu wpłaconej ceny.

Nakazem zapłaty, wydanym w postępowaniu upominawczym Sad Rejonowy w Bydgoszczy uwzględnił roszczenie pozwu w całości.

W sprzeciwie od tego nakazu pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu ,przyznając fakt zawarcia umowy sprzedaży samochodu wskazał, że powód zakupił ten pojazd na części, a pozwany występował jedynie jako pośrednik ,a nie sprzedawca samochodu.

W piśmie procesowym z 18.06.2016r. powód podtrzymał swoje stanowisko.

Sąd ustalił i zważył co następuje: Pozwany prowadzi działalność gospodarczą min w zakresie:

- sprzedaży hurtową i detaliczną pojazdów samochodowych, nowych i używanych:
- samochodów ciężarowych, przyczep i naczep,
- samochodów kempingowych, przyczep turystycznych i pozostałych pojazdów turystycznych,
- sprzedaży hurtowej i detalicznej samochodów terenowych (> 3,5 t).

Dowód: wydruk z (...) k.10.

Strony zawarły, w dniu 7.05.2014r., umowę sprzedaży samochodu marki R. (...),nr rej (...) , nr nadwozia (...).Transakcji dokonano w siedzibie przedsiębiorstwa pozwanego w K.. Powód zapłacił pozwanemu 2000zł tytułem ceny za kupiony samochód. Samochód miał wymontowany silnik, który znajdował się na tylnym siedzeniu, zakupiony został bez karty pojazdu, w związku z czym pozwany zobowiązał się do dostarczenia tego dokumentu i przesłania go wraz z fakturą ,na adres powoda. Powód zamierzał naprawić ten samochód.

Dowód:

dokument Kp z 7.05.2016r.,zeznania świadków T. W. (2) i E. G. –k.74,74v.,zeznania powoda –k.99,częściwo zeznania pozwanego.

W chwili sprzedaży samochód był zarejestrowany na nazwisko K. S..

Dowód: dowód rejestracyjny k.8.

Samochód będący przedmiotem umowy został zajęty przez z komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łodzi A. K., w ramach postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 1112/13.

Dowód :

Pismo Urzędu Miasta Ł. z 24.02.2016r.,wniosek o dokonanie wpisu w rejestrze pojazdu z 9.09.2013r. –k. 87,88.

Powód telefonicznie wzywał pozwanego do wydania mu karty pojazdu, następnie za pośrednictwem pełnomocnika pismem z 30.06.2014r. odstąpił od umowy, żądając zwrotu zapłaconej ceny.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie cytowanych dowodów. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, w części w której podał, że nie był właścicielem samochodu będącego przedmiotem sprzedaży, a jedynie pośrednikiem. Przeczą tym zeznaniom zeznania świadków T. W. i E. G. jak również samego powoda .Z zeznań tych jednoznacznie wynika, że pozwany zobowiązał się dostarczyć kartę pojazdu, nie wspominał zaś, że właścicielem samochodu jest osoba trzecia. Zeznania te uzupełniają się z zeznaniami powoda.

Sąd uznał za nieprawdziwe twierdzenia pozwanego w zakresie , w którym podał, że pozwany chciał zakupić samochód na części, a nie jako służący do odbudowy. Przeczą temu późniejsze jego zeznania ,w których podał, że powód chciał ten samochód zrobić. Taka wersja wydarzeń znajduje również uzasadnienie w świetle uregulowana dotyczących rejestracji i złomowania pojazdów. W obu tych przypadkach bowiem potrzebna jest karta pojazdu i dowód własności samochodu. (patrz:1. art. 79 ust. 1 pkt 1 i 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (j.t. Dz.U. z 2012 r. poz. 1137 ze zm.).

2. § 15 ust. 1 pkt 1 i 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 1038).

3. ustawa z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (j.t. Dz.U. z 2016 r. poz. 803). Tak więc gdyby przyjąć nawet wersję pozwanego, to powód chcąc złomować samochód musiałby okazać się tymi dokumentami, podobnie chcąc samochód zarejestrować.

Na podstawie art. 242Kpc Sąd pominął dowód z zeznań świadka A. Ł. (2) (wcześniej S.),bowiem mimo kolejnych wezwań, świadek nie stawił się , a przesyłki do niej były awizowane.

Roszczenie powoda znajduje ochronę w treści art.560Kc.Strony łączyła umowa sprzedaży, co zostało częściowo przyznane przez pozwanego już w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Pozwany natomiast twierdząc, że był jedynie pośrednikiem winien tę okoliczność udowodnić, zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu (art.6Kc).

Zważyć należało ,że treść dowodu rejestracyjnego pojazdu(wystawionego na nazwisko A. S.) nie przesądza o tym, komu służy prawo własności tego pojazdu. Dowód rejestracyjny pojazdu stwierdza bowiem nie prawo majątkowe osoby związane z tym pojazdem, lecz administracyjne dopuszczenie pojazdu do ruchu(por. wyrok SN z 2.03.2012r. (...)). O właścicielu przesądza zatem treść zawartej umowy.

Dodatkowo wskazać należy, że pozwany na dowodzie Kp nie zamieścił żadnej adnotacji świadczącej o tym ,że wpłaconą gotówkę przyjął jako pośrednik. Te wszystkie okoliczności, znajdujące w dodatku potwierdzenie w zeznaniach świadków, świadczą o tym, że strony postępowania łączyła umowa sprzedaży.

Niewątpliwie sprzedany samochód miał wadę prawną w postaci braku odpowiednich dokumentów, które to braki pozwany zobowiązał się naprawić. Kolejną wadą, która nie była znana powodowi w chwili zakupu, było obciążenie sprzedanego samochodu zajęciem komorniczym, co może rodzić skutki z art. 848Kpc.

Mając powyższe okoliczności Sąd uznał, że powód miał wszelkie podstawy do odstąpienia od umowy sprzedaży i zażądania zwrotu spełnionego świadczenia, wobec czego

orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 Kpc. Powód wygrał sprawę ,a zatem pozwany zobowiązany jest do zwrotu na jego rzecz poniesionych kosztów, na które złożyły się opłata sądowa w kwocie 30 zł oraz koszty zastępstwa adwokackiego i opłaty od pełnomocnictwa ,w kwocie 617zł.

Krzysztof Jaskólski.